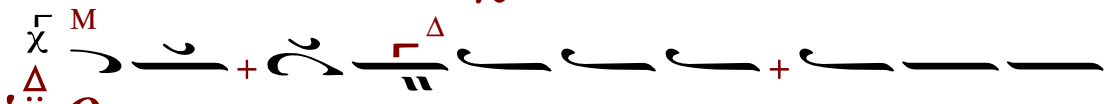
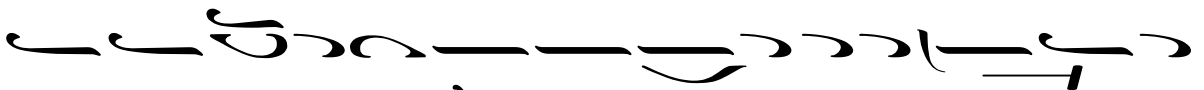

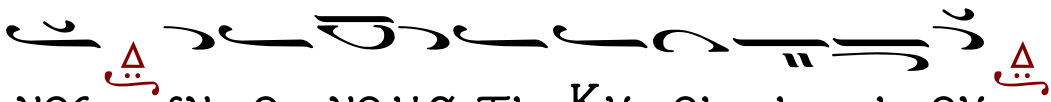
Τῇ ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου

† Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου,
ἐνδοξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου,
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Δι

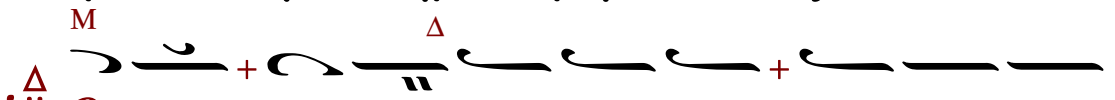

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

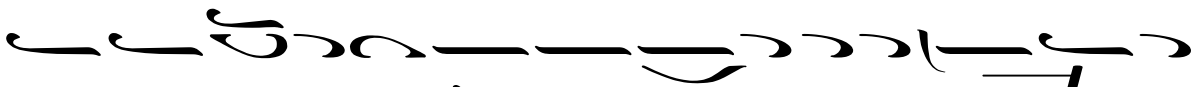

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

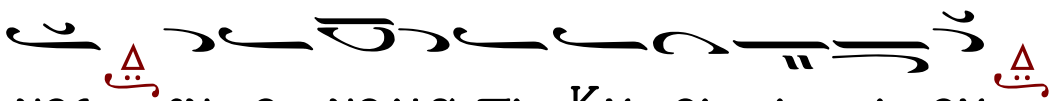

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ἰχθὺς ὡς Δι

Ἄπο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μον ον νε φος
 ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρην ην και το με γα ε ε ε λε
 ος
 Ἄο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^χ^M ^Δ ^Γ ^Α πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η

γα πη με ε ε νε ^Δ ε πι τα χυ νον ρυ ^Γ

σαι λαον α να πο λο ο γη τον ⁶ δε χε ται σοι

προ σπι ι πτον τα ^B ^Δ ο ε πι πε σον τα τω

στη θει κα τα δε ζα α με νος ⁶ ον ι κε

τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μον ον νε φος

^B ^Δ ^Γ ^M ⁶ ε θ νων δι α σκε δα α α α σαι ⁶ αι του με

^Δ νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε

^Δ ος

^χ ^Δ ^Α και νυν και α ει και εις τους αι ω

να των αι ω νων α μην

να των αι ω νων α μην

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν

δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη

δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη

α γνει α ε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι

α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω σθης

α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον αυ

τον ι κε τευ ε σω θη ναι τα ψυ χας η μω ω

ων

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὧ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον αὐτόμελον.*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἄγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλιείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλᾶμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον ὅμοιον.**

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσα με·, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε, δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπесὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρῶσις τυγχάνων ὡς μαθητής, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ὑμνου.

Ὑμνος ἁγίος

ἁ γ' B
 6 λ Γκ νε ο τη το ος μου 6 Δ πολ λα α
 6 λ
 πο λε μει με πα θη 6 λ αλλ αυ τος αν τι λα
 6 Δίς 6 λ
 βου και σω σον Σωτηρ μου 6 λ
 6 λ B
 6 λ Oι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 6 λ
 πο του Κυ ρι ου 6 λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
 6 Δίς 6 λ
 ε σε θε α πε ζη ραμ με νοι 6 λ
 ἁ γ' B
 6 λ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 6 λ
 ω Πνευ μα τι 6 λ
 ἁ γ' Π B
 6 λ Ἄ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 6 Π B
 ου ται 6 λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται 6 λ

Π Β
τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ως
χ^Μ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Π Β
Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ν
Ε ις πα σαν την γην ε ζηλ θεν ο φθογ

Β
γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οι κου

Δίς
με νης τα ρη μα τα αυ του

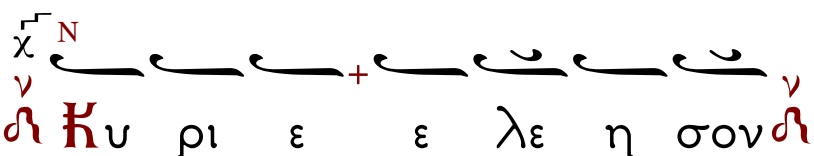
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Τό τρίτον.

Τό τρίτον. ⁶λ ^BΕἰς πασαν την γην εζηλ
θεν ο φθογγος αυτου ^Nλ ^Bκαι εις τα περα τα
της οικου μενης τα ρηματα αυτου ου
ου ου ου ου ⁶λ

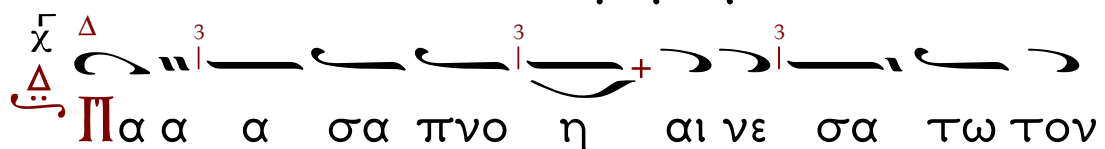
Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

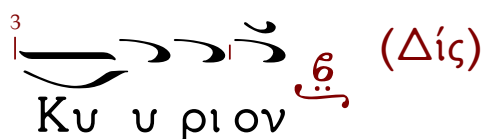
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

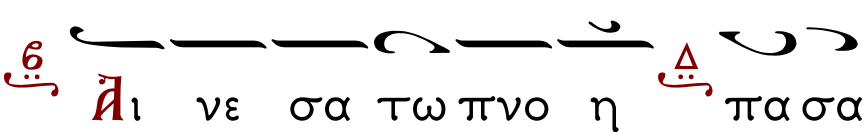
Ὁ Χορός: **Κυ** ρι ε ε λε η σον

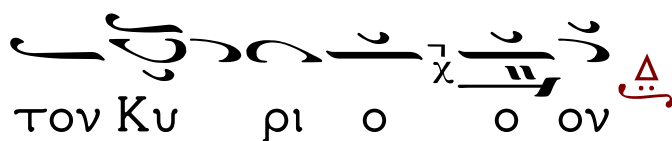
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: **Ἀ** μη ην

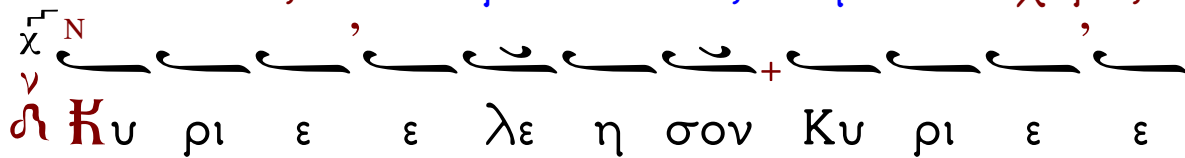
 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

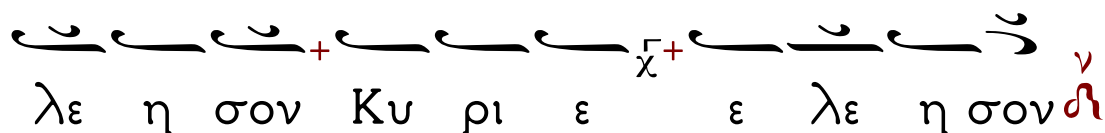
 Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον **Ἀ** ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον **Κυ** ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

 Κυ ρι ε ε λε η σον **Κυ** ρι ε ε

 λε η σον **Κυ** ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

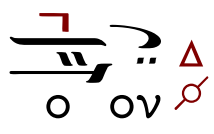
Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνευματι Ταις του Αποστολου
 πρεσβειαις ελεημον εξαλειψον
 τα πληθει των εμω ων εγκληματων
 και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων Αμην Ταις της Θεοτοκου
 πρεσβειαις ελεημον εξαλειψον
 τα πληθει των εμω ων εγκληματων

Εἶτα τό Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα

Ἐ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μημα α α μου
 Θε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα
 πη η με ε νε του ου Σω τη η η η ρος
 ταις ι κε σι αι αις σου ου ου η μας πε
 ρι σω ζε δε ο ο ο ο με ε ε ε θα α
 πο βλα α α βης πα α αν τι ι ι ι ι ας
 ο τι σου ου ε ε σμε ε ε εν ποιμνιο ο ο

ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί Κανόνες τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ὡδὴ α', ᾠχος β'.
Ὁ Εἰρμὸς.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ωραίαν ὡς περικαλῇ, ὅλην ὡς
ἁμώμητον, ἐν γυναιξί Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἁμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ρύσθῃναι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὕετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὐλάκα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

ὥδ' ἡ α'.

Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγωνὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἡλευθέρωσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα,
ἐν γυναιξί σε καλὴν ᾠσματίζουσι, Θεοτόκε
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἐπερος Κανών, τοῦ Ἀγίου,
ὥδῃ α'. Ἦχος πλ. β'.
Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἱασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἵτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Τῆς Θεοτόκου.

ὥδ' ἡ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἀχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανερώσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνυμνήσω πάνσοφε, ἀναπесῶν θεόφρονι, παρρῶσις τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκῆρυξ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. β'.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ
Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ'
αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν,
πᾶσαν κατεφώτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας
Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ
Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς,
Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ
ρύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ
θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή,
Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς
ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ
Σταυροῦ, παρθένω τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον,
Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἑκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπесῶν, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Ελεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθέने, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἔρευναν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν, τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου, Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.
Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι

ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰχθὺς Ἰσχυρὸς

Ὡς α' νοι ζω το στο μα μου και πλη
ρω θη σε ται Πνευματος και λογον ε ρευ ζο
μαι τη Βα σι λι δι Μητρι και ο φθη σο
μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὡς γ' ⁶ ^λ Τους σου ους υμνο λο γους Θε ο
το κε ^Δ ^λ η ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δ ^λ
θι α σον συ γ κρο τη σαν τας ⁶ ^λ πνευ μα τι κον
στε ρε ω ω σον ^π ⁹ και εν τη θει α δο ξη σου
^Δ ^λ Ὁ α' χορός ⁺ ^λ
στε φανων δο ξης α ξι ω σον

Ὡδὴ δ' ⁶ _λ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
 λην ⁶ _λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶ _λ
 σου του υ ψι στου ⁶ _λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ _λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ _λ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶ _λ
 Ὡδὴ ε' ⁶ _λ ^Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ _λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ _λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θε ον ^Δ _λ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον ^{Ζ'} _λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ _λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶ _λ

Ὡδὴ στ' ⁶ ^κ τὴν θείαν ταύτην καὶ παντίμον τέλουν
 τες εὐοχθῆνοι θεοφρονες ^π ⁹ τῆς Θεομῆ
 τορος ^π ⁹ δευτέρας χειρὰς κροτήσωμεν ^Δ ^κ
 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶ ^κ
 Ὡδὴ ζ' ⁶ ^κ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶ ^κ τῇ κτίσει
 + οἱ θεοφρονες ⁶ ^κ παράτον κτίσαντα ⁶ ^κ
 ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶ ^κ ἀνδρείως πατή
 σαντες χαίροντες ἐψάλλον ⁶ ^κ ὑπερυ
 μνηῇ τε ^π ⁹ ὁτῶν Πατέρων Κυρίου ^Δ ^κ καὶ Θε
 ος εὐλόγητος εἰ ⁶ ^κ
 Ὡδὴ η' ⁶ ^κ Ἄι νου μέν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δλ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^πλ την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δλ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^πλ και υ πε ρυ ψου τε ^Δλ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' ^{χ^Μ} ⁶ ^λ ^Β
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ^{χ^Γ} ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Β Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ ^λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Β} ⁶ ^λ ^Β
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶ι δου
 γαρ απο του νυν ⁶μα καρι ουσι με πα
 σαι αι γενεαι ⁶

^B
⁶την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ ⁶και
 ενδοξατεραν ασυγκριτως των Σερα
 φειμ ⁶την αδιαφθορως Θεον Λογον τε
 κουσαν ⁶την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυ
 νομεν ⁶

Στίχος γ' ⁶
⁶Οτι εποιησε μοι μεγα
 λεια ο δυνατος ⁶και αγιον το
 ονομα αυτου ⁶και το ελεος αυτου ⁶

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶λ

^B
⁶λ ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶λ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Σπ ί χος δ^ν ^χ
⁶λ ⁶ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶λ δι ε σκο ρ πι σεν ^χ
⁶λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των ⁶λ

^B
⁶λ ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶_λ
 Στίχος ε' ^χ₆
^λ₆ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶_λ πει νων τας^χ₆ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ_λ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους⁶_λ
^M
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ_λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Π
 φειμ^Δ_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ

νομεν⁶

Στίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως^λ

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

⁶ ^λ ^Μ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ^Π ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδή

πας γηγενης σκιρτατωτωπνευματι
 λαμπαδουχουμενος πανηγυριζετωω
 δε αυλωννωωνφυσιςγεραιρουσα
 τα ιεραθαυμασιατης Θεομη
 τοορος και βοααααατω χαιροις
 παμμακαριστε Θεοτοκε Αγνη
 αιπαρθε νεεεεεε

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· Πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ· Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' α' Νη

^π ^ν ^Ν
 Πά σα πνο η αι νε ε σα α τω τον Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον
 Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα νων
 αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι
 στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε
 ω
^ν ^Ν ⁶ ^λ
 Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες
 οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι
 δυ να α α μεις αυ του σοι πρε ε πει υ υ

μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ν
Α

Σπικηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦχος λ' αὐτὸ Νη

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γα λω συνης αυ του

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆ,
τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων
πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ
παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνονται, δικαίοις πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ
ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ
διάνοιαν θεομακάριστε.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι θα ρα

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους
 πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον
 ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος
 γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς
 ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη
 ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
 κληροδοσίαν ἡμᾶς.

 αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ
 δαι αις και ορ γανω

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν
 ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας
 ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ
 φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας
 τὸ φαινότατον, ὅμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην
 ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὥς

ὑπηρετήν Χριστοῦ.

^χ
^ν
 Ἀ Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις ⁶
^λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λαγ μου ⁶ ^χ πα σα πνο η ⁶
^λ αι
 νε σα α τω τον Κυ ριον ⁶
^λ

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν
 πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας
 ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ
 χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν
 διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ
 κόσμῳ ἔλαμψας.

Ἦχος λ' Ἀ Ν η

Ν Χ^Ν Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 Μ υ ι ω ω ω λ^Ν και Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α λ^Ν α α α τι α
 λ^Ν Ευ αγ γε λι στα Ι ω ω α α αν
 νη η α ι σα αγ γε λε επααρθε ε ε νε
 λ^Ν Θε ο λο ο ο γεθε ε ε ο δι ι ι
 δα α α α κτε α ορ θο δο ζω ω ω
 ω ως τω ω ω ω κο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο σ μω π^Ν τη ην α α χρα αν
 τον πλε ευ ρα α α αν α το αι αι αι μα α

και αι το ο υ υ υ υ υ δω ωρ βλυ
 λου ου ου σαν ε ε κη η η η η η η ρυ υ υ
 υ ζας ε νω ω την αι ω ω νι ον ζω
 ην πο ρι ζω ω ω ω ω ω ω με ε
 πο ο ρι ι ζω ω με ε ε θα ταις ψυ χαι
 αι αι αι αι αις η η η ταις ψυ χαι αις η η
 μων
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
 η σεις των δου λων σου και λυ τρωσαι η

μας α πο πα α σης α να αγ κης και θλι

ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ

Ἰχθὺς ἀπὸ Νη

47

Πνευ^νμα^α

Κυ^νρι^Nε ο Θε^αος ο αμ^ανος του Θε^αου ο

Υι^αος του Πα^ατρος ο αι^αιρων την α^αμαρ

τι^ααν του κο^αοσμου^α ε^αλε^αη^ασον η^αμας

ο αι^αι^αιρων^ε τας α^αμαρ^ατι^αι^ας του κο^αο

σμου^α

Π^νροσ^Nδε ε^αξαι^ατην^αδε^αη^ασιν η^αμων^α ο κα

θ^αη^αμε^ανος εκ^αδε^αξι^αω^αων του Πα^ατρος^α και

ε^αλε^αη^ασον η^αμας^α

Ο^ντι συ^αει^αμο^Nνος Α^αγιος Συ^αει^αμο^ανος

Κυ^αρι^αος Ι^εη^ασους Χρι^αστος ει^ας δο^αο^αξαν Θε^α

८

Ἡ καὶ ἐκαστην ἡμεραν εὐλογῶ

σε και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

۷۸

Κατά ξίωσον Κυριε εν τη ημε

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

۷

Ἄκου γη τοῦ κυρίου Θεοῦ

των πατέρων ημών και αι νεύον και

δε δο ξα σμενον το ο νομα σου εις τους

αι ω ωναςαμην

^N

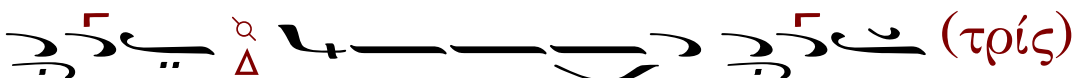
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα απερηλ πι σαμενε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

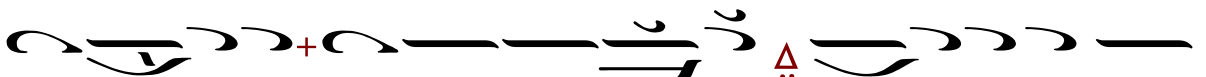
ζοον με τα δι και ω ματα σου

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θηση

μινεν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι ασαιτην

ψυ χη ηνμου ο τι η μαρ τοον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Ἀ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν.

Ἀ γι ο ος ο Θε ε ος

Ἀ γι ο ος Ι σχυ υ ρος

Ἀ γι ι ος Α α θα α α α α να

α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

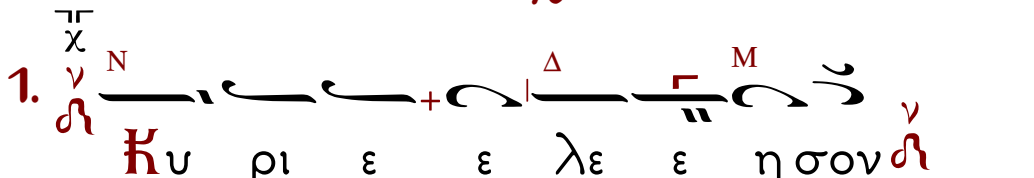
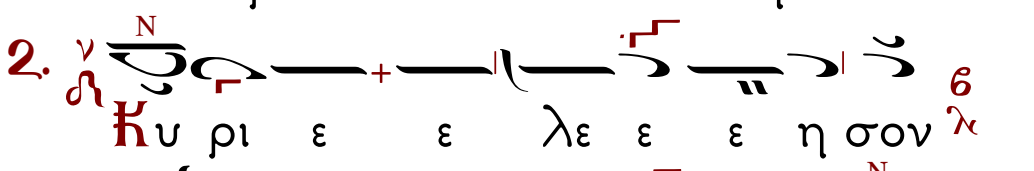
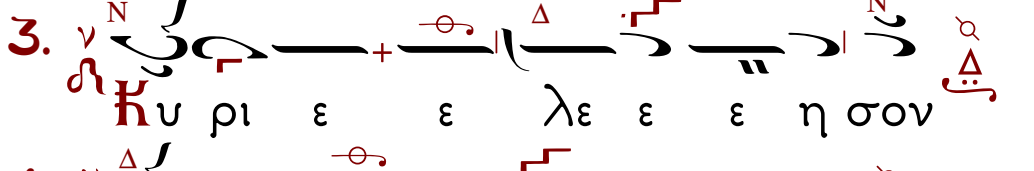
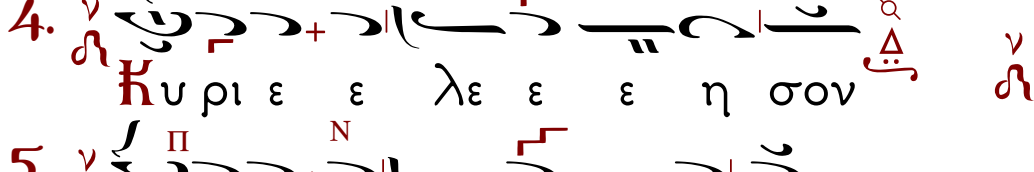
Ἦχος Δ'

Ἄ πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη ει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μονον νε φος
 ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε
 ο ο ος

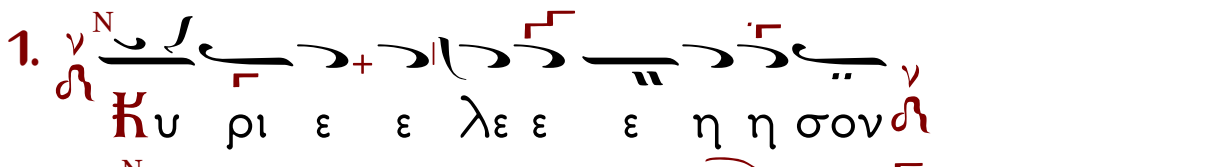
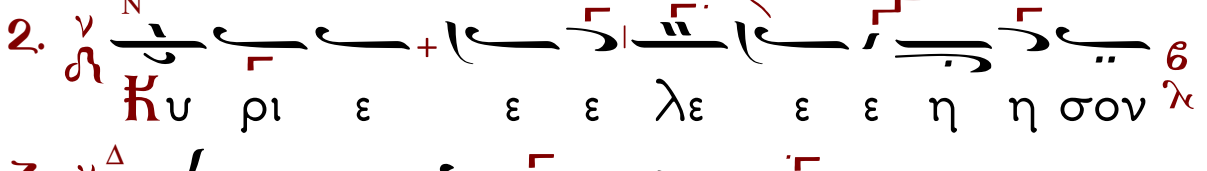
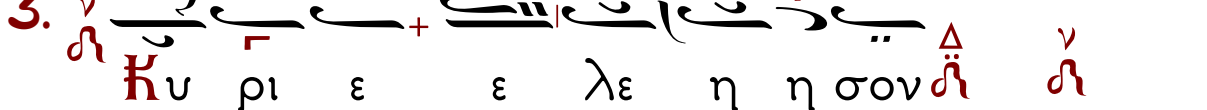
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

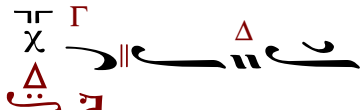
ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

- 55

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

 Δ μη η ην

Σπ'χ. α' **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

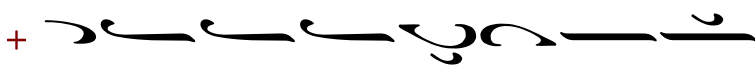
 ο νομα το Α γιον αυ του

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

 τας αν τα πο δο σεις αυ του

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

+ =
τερ σωσον η μας

Σπ'χ. γ'

 ητοιμασεν τον θρονον αυτου

Βασιλειᾶ του παντωνδεσποζει

$\bar{\chi}^M \Delta$

 Δ

 $+ \frac{B}{\Delta}$

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

+ =
τερ σωσον η μας

$\Sigma \pi' \chi . \delta'$

$\overset{\Delta}{\underset{\Delta}{\chi}}^M$

Ευλογειτε τον Κυριον παν

τα τα ερ γα αυ του

της δε σπο τει ας αυ του

σωσον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκίου Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Μη ἡ ἡν
Στίχ. α' Δι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρίον
αἰνεσῶ Κυρίον ἐν τηζῶ ἡ μου
ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
Ὡσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγγελοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁ
ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου ἰα

Στίχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ'χ. γ' Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν τα
 τα εν αυ τοις

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλου ι α

Σπ'χ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλου ι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων αμην

^M
^Δ ^Δ ⁺
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θα να τος υ πα α α ρ χων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{ζ'} ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ^Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
^υ ⁺ ^{ζ'} ^Δ
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^{Γ Δ}
^υ ^Δ ⁺ ^Δ
 γι ω Πνευ μα τι ^Δ σω σον η μα α ας ^Δ

Τό γ' ἀντίφωνον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Ἦχος Δι

Στίχος. **Ε**ἰς πασαν την γην εζηλθεν

 ο φθoγγος αυτου και εις τα περατα

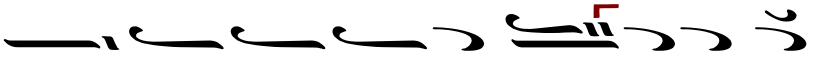
 της οικουμενης τα ρηματα αυτου

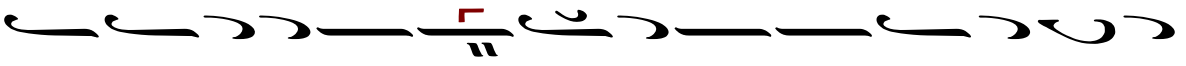
 ^M**Α**πο οστο λε Χριστω τω Θεω η

 γαπη με ^Bε ε νε επι τα χυνον ρυ

 σαι λαον α να πο λο ογητον ^B δε χεται σοι

 προσπι ι πτοντα ο επι πεσοντα τω

 στη θει κα τα δε ζα αμενος ^B ον ι κε

 τευ ε Θεο λο ο γε και επι μονον νεφος

^B
ε θνων δι α σκε δα α α α σαι ^M
⁶ αι του με

^Δ
νος η μιν ει ρηνην και το με γα ε ε ε λε

ο ο ος ^Δ

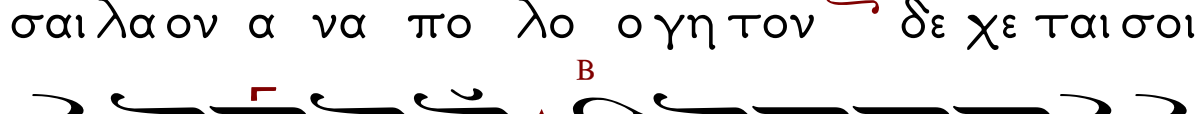
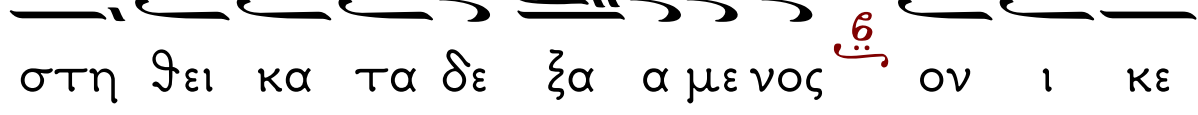
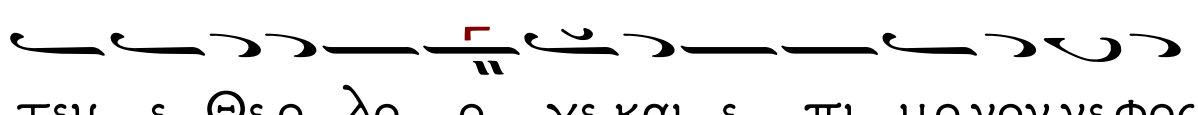
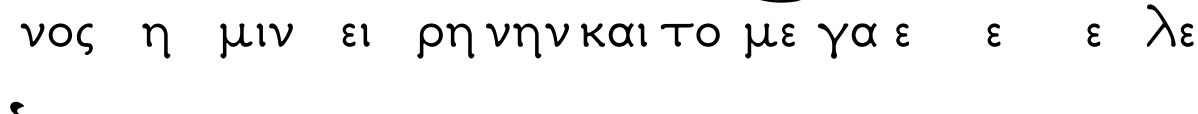
Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^Μ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 ^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι
 ^Μ ο ις θ αυ μα στο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η
  λ ο υ ο υ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Ἦχος Δι

 ^M ^Γ
 Ἀ πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 ^Δ ^Γ
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 ^B ^M
 σαι λα ον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 ^B ⁶
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 ⁶ ^M
 στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 ^B ⁶ ^M
 ε θ νων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 ^Δ ⁶
 νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε
 ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

KONTAKION
ΠΡΟΤΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἰηχος δὲ Δι

^χ ^N ^Δ
 Προστασι α των Χριστι α νων α
 κα ται αι σχυν τε ^Γ ^Δ ^B με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ
 τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθασον
 ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων ^N
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον ^Π
 εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι κε σι αν ^N
 η προ στα τευ ου σα α α ει ^Γ Θε ^{ζ'}
 ο το κε των τι μων των σε ε ε ^Δ

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ**

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:12-19.**

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς

ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

26-09-2017 ΟΡΘΡΟΣ

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν.

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

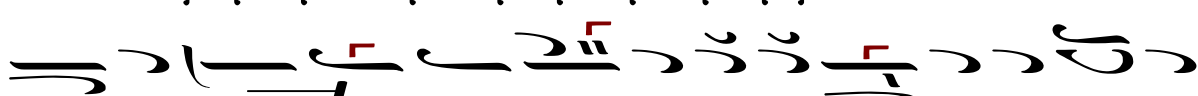
Ἦχος λδ Νη

Ἦχος λδ Νη

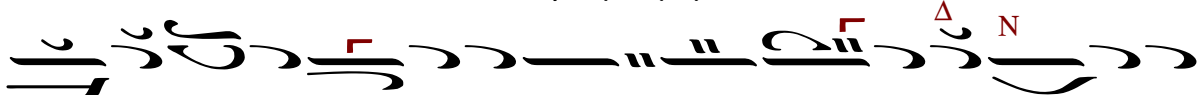
Εἰς πα α α α σα αν τη ην γη
η η η η η η η η ην ε ζη η η
η η η η η η η η η η ε ζη η
ηλ θε ε ε ε ε ε ε ε εν ο φθ ο ο
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ
τω ω ω ω ω ω ω ων και εις τα
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
τα πε ε ρα τα α α α α α α α τη ης

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης ⁶

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α α αυ τω ω ω μω ω ω

 ω ων ^γ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α ^γ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.